

นิกา ไชยะ 2553: การเปลี่ยนแปลงทางภาษาและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาษาลาวโซ่ง
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) สาขาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์สุพัตรา อินทนะ, Ph.D. 182 หน้า

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการเปลี่ยนแปลงด้านเสียงและความหมายของภาษาลาวโซ่ง เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลทำให้การใช้ภาษาลาวโซ่งเปลี่ยนไป และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการเปลี่ยนแปลงทางภาษาของชาวลาวโซ่ง ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์และรวบรวมข้อมูลจากผู้บอกภาษาลาวโซ่งสามระดับอายุ ระดับอายุละ 10 คน รวม 30 คน ได้แก่ ระดับอายุที่ 1 อายุ 50 ปีขึ้นไป ระดับอายุที่ 2 อายุ 31-49 ปี และระดับอายุที่ 3 อายุ 15-30 ปี ในตำบลคอนมะเกลือ อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี เครื่องมือที่ใช้เป็นรายการศัพท์ 1,000 คำ และแบบบันทึกจากการสัมภาษณ์ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลโดยแสดงผลในรูปแบบตารางและความเรียง ผลของการศึกษาพบว่า

1. มีการเปลี่ยนแปลงของภาษาลาวโซ่งที่ตำบลคอนมะเกลือ อำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี คือ มีการเปลี่ยนแปลงด้านเสียงจากรายการศัพท์ 1,000 คำ ซึ่งประกอบด้วย คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำบุพบท และคำลักษณนาม รวมทั้งสิ้น 243 คำ คิดเป็นร้อยละ 24.30 และมีการเปลี่ยนแปลงด้านความหมายของคำ ได้แก่ ความหมายกว้างออก ความหมายแคบเข้า และความหมายย้ายที่ รวม 18 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.80

2. เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงตามปัจจัยอายุ พบว่า ผู้บอกภาษาลาวโซ่งที่มีระดับอายุที่ 3 (15-30 ปี) จะพบการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด รองลงมาคือระดับอายุที่ 2 (31-49 ปี) และระดับอายุที่พบการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด คือ ระดับอายุที่ 1 (50 ปีขึ้นไป)

3. เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงตามปัจจัยการศึกษา พบว่า ผู้บอกภาษาลาวโซ่งที่มีการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป จะมีการเปลี่ยนแปลงมากกว่า ผู้บอกภาษาลาวโซ่งที่มีการศึกษาจบต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการเปลี่ยนแปลงทางภาษาของชาวลาวโซ่งพบว่าผู้บอกภาษาที่มีอายุน้อยและการศึกษามากมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางภาษามากกว่าผู้บอกภาษาที่มีอายุมากกว่าและการศึกษาน้อยกว่า

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก